

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości Z. M. S.A. w upadłości
likwidacyjnej w G. przeciwko C. J. Spółce z o.o. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 lutego 2013 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 18 października 2012 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od strony powodowej na rzecz
strony pozwanej kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem
zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w W. postanowieniem z dnia 18 października 2012 r. odrzucił apelację strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 września 2011 r. U podstaw tego rozstrzygnięcia legło stwierdzenie, że zawodowy pełnomocnik strony skarżącej, wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 130² § 3 k.p.c. w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2009 r., wnosząc apelację, nie uiścił należnej opłaty stosunkowej od tego środka odwoławczego.

W zażaleniu na to postanowienie powód wniósł o jego uchylenie, zarzucając Sądowi Apelacyjnemu naruszenie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1571; dalej: „ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r.”) przez błędną wykładnię prowadzącą do uznania, że pomimo uchylenia art. 130² § 3 k.p.c. przepis ten może stanowić podstawę odrzucenia apelacji.

Strona pozwana w odpowiedzi na zażalenie wniosła o jego oddalenie i zasądzenie na jej rzecz od strony powodowej kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przepis art. 130² § 3 k.p.c., nakazujący sądowi odrzucenie, bez wezwania o uiszczenie opłaty, między innymi apelacji podlegającej opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej, obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia, wniesionej przez adwokata lub radcę prawnego, stracił moc z dniem 1 lipca 2009 r. w wyniku wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 8 ust. 1 powołanej regulacji, jej przepisy stosuje się do postępowań wszczętych po dniu jej wejścia w życie. Oznacza to, że do postępowań wszczętych przed tą datą, stosuje się przepisy w brzmieniu dotychczasowym. Postępowanie apelacyjne nie jest postępowaniem wszczętym po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej w rozumieniu jej art. 8 ust.1, gdyż wniesienie apelacji nie wszczyłało nowego postępowania w danej sprawie, lecz jedynie w danej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 grudnia 2009 r., II PZ 22/09, niepubl.; z dnia 15 stycznia 2010 r., I CZ 100/09, niepubl.; z dnia 22 kwietnia 2010 r., V CZ 26/10, niepubl.).

Wbrew zatem odmiennemu zapatrywaniu strony skarżącej, jakkolwiek ustawodawca uchylił przepis art. 130² § 3 k.p.c., to jednak w przypadkach, w których znajduje on zastosowanie (przewidzianych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r.), środki odwoławcze wnoszone przez pełnomocników a nieopłacone należycie podlegają odrzuceniu bez wzywania do uzupełnienia braków (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2009 r., II PZ 16/09, niepubl.).

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.